

**ความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพ การสอนภาษาอังกฤษ
ต่อการพัฒนาศักยภาพ การแข่งขันของประเทศไทย**
**Importance of Professional Development of Teachers of
English toward Thailand's Competitiveness**

อุทัย ดุลยเกษม*

ดร.อุทัย ดุลยเกษม อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากรและนักเรียนรู้ทุนฟูไลโบรท์ในปี 1991 ได้บรรยายไว้อย่างน่าสนใจในงานสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาคณาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ” ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร ในวันที่ 8 สิงหาคม 2552 ดร.อุทัยเน้นการพัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ วิธีหนึ่งที่ต้องพิจารณาคือ การลงทุนในการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อาจารย์กล่าวว่าควรจัดให้มีการพัฒนาอาจารย์ในเชิงวิชาชีพ เพราะเชื่อว่าถ้าครูมีวิธีการสอนที่ดีจะส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นครูจะต้องแสวงหาความรู้ในสาขาวิชาเฉพาะของตนให้มากขึ้น ควรให้หมู่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษคุณค่าด้านคุณธรรมและจริยธรรมและมุมมองเชิงบวกต่ออาชีพการสอนหนังสือ

ดร.อุทัยสรุปว่าโลกของเรามีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ และสิ่งหนึ่งก็จะผูกโยงกับสิ่งอื่นๆ เราควรมองเห็นความเชื่อมโยงแบบองค์รวม ควรพิจารณาองค์ประกอบโดยรวมของการบริหารการศึกษาและเราต้องพัฒนาเศรษฐกิจของเราบนเส้นทางของการเป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์หรืออุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ดร.อุทัย เสนอว่า ในการสอนภาษาอังกฤษ แทนที่จะเน้นการฟัง การอ่าน การพูด การเขียนภาษาอังกฤษหรือ ภาษาต่างประเทศอื่นๆ เท่านั้น ควรเน้นวิสัยคิด ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมและวิถีคิดของเจ้าของภาษา

*อดีตอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

Dr. Uthai Dulyakasem, the President of Silapakorn University and Fulbrighter in 1991, gave an interesting speech at a seminar on “Professional Development of Teachers of English” at Silapakorn University on August 8, 2009. His speech emphasized on the development to increase the country’s competitiveness potential. One way to be considered was to invest in education, especially in increasing the ability of people to use English. He stated that teaching profession should be developed as he strongly believed that if teachers had good teaching methods, it would positively impact student’ learning. Teachers, therefore, should seek for more knowledge in their specialized areas. In particular, English teachers should be reinforced to keep ethical values and positive perspectives toward their teaching profession.

Dr.Uthai concluded that as our world becomes more complicated and everything is related to everything else, we should consider things holistically. The overall components of educational management should be considered and that we move our economic development path to be ‘Creative Economy’ or ‘Creative Industries’. Dr. Uthai, then suggested that rather than just putting emphasis on listening, speaking, reading and writing when teaching English or other foreign languages; ways of thinking, creativity and imagination should be stressed as well in order to help learners understand deeply on native speakers culture and ways of thinking.

1. เกริ่น

พณ. หลี่ หลานซิง อดีตรองนายกรัฐมนตรี ระหว่าง ค.ศ.1993-2003 ผู้ซึ่งได้ดูแลเรื่องการศึกษาของประเทศจีนในรัฐบาลที่มีนายกรัฐมนตรีชื่อ จู หรงจี ท่านได้กล่าวถึงการเรียนภาษาต่างประเทศไว้อย่างน่าสนใจว่า

“ในความคิดของข้าพเจ้า ไม่ว่าท่านจะใช้วิธีการไหน ท่านจะต้องให้ความสนใจประเด็นสำคัญ 6 ประเด็นต่อไปนี้ จึงจะเรียนภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(1) ความสนใจ ไม่ว่าคุณจะมีแรงจูงใจอะไรก็ตาม คุณจะไม่สามารถเรียนภาษาต่างประเทศได้ดี ถ้าคุณไม่สนใจแต่ถูกบังคับให้เรียน

(2) ความขยัน ไม่ว่าวิธีสอนของคุณจะดีขนาดไหน คุณจะต้องขยันขันแข็ง ภาษาต่างประเทศไม่ไหลเข้าสู่สมองของคุณด้วยตัวมันเอง

(3) การฝึกฝน คุณเรียนภาษาต่างประเทศ คุณต้องทำการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญ

(4) ความกล้า เมื่อคุณฝึกภาษาต่างประเทศ ไม่ต้องกลัวผิด สิ่งที่ชาวจีนกังวลมากที่สุดเมื่อพูดภาษาต่างประเทศคือ กลัวเสียหน้าหรือรู้สึกว่าคุณกลายเป็นตัวตลก ความกลัวดังกล่าวไม่มีเหตุผล

(5) ความอดทน อดทนอย่างแน่วแน่คือ สิ่งที่ต้องการ ไม่ว่าคุณทำงานหรือเรียน และภาษาต่างประเทศก็ไม่ยกเว้น คุณจะไม่พบความสำเร็จเลยถ้าคุณทำ ๆ หยุด ๆ

(6) ความมั่นใจ ทุกคนสามารถเรียนได้สำเร็จถ้ามีความอดทนพยายาม

นอกจากนี้ท่านยังกล่าวอีกว่า “ในเรื่องของวิธีสอน ข้าพเจ้าเชื่อว่าต้องพยายามจัดให้มีการฝึกอบรมแบบเข้มในเรื่องจุดอ่อนสองด้านคือ การฟังและการพูด สิ่งสุดท้ายที่ข้าพเจ้าจะแนะนำให้ทำในการเรียนภาษา คือ การเสียเวลามากมายในการอธิบายหลักไวยากรณ์ต่างประเทศด้วยภาษาจีน ไม่ว่าคุณเรียนภาษาอะไร กฎทั่วไปก็คือต้องเริ่มต้นที่การฟัง การพูด และศัพท์ ก่อนที่จะเรียนอ่านและเขียนไปพร้อมกับการเรียนหลักภาษา ส่วนใหญ่เรียนภาษาต่างประเทศด้วยวัตถุประสงค์เพื่อไปใช้ปฏิบัติใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานและการสื่อสาร...”

แม้ว่าท่าน หลี่ หลานซิง มิได้เรียนมาทางด้านภาษา แต่ทัศนคติของท่านเกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศมีนัยที่สำคัญมากกับประเด็นของการสัมมนาเชิงปฏิบัติ

การในครั้งนี้ เพราะความคิดเห็นของท่านหลี่ หลานซิง สะท้อนให้เห็นถึง “ความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพการสอนภาษาอังกฤษต่อการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทย”

2. ศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทย

ดูจากสิ่งที่เรียกว่า The World Competitiveness Scoreboard 2009 จะเห็นได้ชัดเจนว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 26 ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 3 โดยมีสิงคโปร์ (อันดับ 3) มาเลเซีย (อันดับ 18) ซึ่งคิดว่าความสามารถในการแข่งขันของประเทศไม่เลวนัก แต่เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบย่อยจะพบว่าองค์ประกอบด้านการศึกษาของประเทศไทยอยู่อันดับ 47 ประเทศสิงคโปร์ อันดับ 13 และมาเลเซียอันดับ 30 เพราะฉะนั้นถ้าประเทศไทยต้องการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันวิถีทางหนึ่งก็คือ การลงทุนด้านการศึกษา เพื่อให้การศึกษามีคุณภาพ ทุกวันนี้เราต้องยอมรับว่าคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยอยู่ในสภาพที่น่าเป็นห่วงมากที่สุด

การพัฒนาการศึกษา โดยเฉพาะการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้เป็นหัวใจของการพัฒนาการศึกษา และกระบวนการเรียนรู้ที่มีทั้งความกว้างและความลึก มีความจำเป็นที่เราต้องมีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ เพราะการรู้ภาษาอังกฤษดี จะเป็นเครื่องมืออันทรงพลังในการค้นหาความรู้ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุดและเป็นเครื่องมือการสื่อสารที่สำคัญมาก จุดอ่อนประการหนึ่งที่ทำให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันต่ำคือ การมีอัตราการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment หรือ FDI) ต่ำ และการที่ FDI ต่ำ เหตุผลส่วนหนึ่งก็มาจากนักลงทุนไม่มีความมั่นใจในทักษะของแรงงานในประเทศ ทักษะที่ว้าวนรวมถึงทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารด้วย ด้วยเหตุดังนั้น การพัฒนาวิชาชีพการสอนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศอย่างไม่ต้องสงสัย ประเด็นคำถามสำคัญจึงมีอยู่ว่า เราจะพัฒนาวิชาชีพการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร จึงจะช่วยให้ประเทศไทยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้จริง

3. การพัฒนาวิชาชีพครู

ผมคิดว่าคงไม่มีใครปฏิเสธว่าครูมีบทบาทสำคัญมากต่อความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไข พ.ศ. 2545 ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบอื่น เช่น ระบบโครงสร้างการบริหาร การพัฒนาหลักสูตร การระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วนและการมีส่วนร่วมของชุมชน แม้จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา แต่ถ้าหากการพัฒนาครูไม่เป็นไปอย่างถูกต้องและได้มาตรฐาน ผมรับรองว่าความพยายามในการปฏิรูปการศึกษาจะสำเร็จได้ยาก เพราะการที่ครูผู้สอนที่ดี ย่อมจะมีผลอย่างมากต่อวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนและต่อสิ่งที่นักเรียนได้เรียน

การพัฒนาวิธีการสอนที่ดีและการพัฒนาให้เป็นครูที่ดี เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาาน เรียกว่าตลอดชีวิตก็ว่าได้ เพราะการพัฒนาวิชาชีพครูมิใช่เพียงการพัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติภายใต้การแนะนำหรือชี้แนะจากศึกษานิเทศก์หรือผู้รู้เท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่ครูต้องแสวงหาความรู้เฉพาะด้าน เช่น ในกรณีของเราคือภาษาอังกฤษและที่สำคัญคือการส่งเสริมคุณค่าด้านจริยธรรมและการมีทัศนคติต่อการเป็นครูถ้าจะกล่าวอย่างนักวิชาการที่ชื่อ Callderhead และ Shorrock (1997) ก็อาจกล่าวได้ว่า การเป็นครูที่ดีนั้น นอกจากจะต้อง “Knowing What” และ “Knowing How” แล้ว ครูจะต้องมีความสามารถในด้าน “Knowing Why” และ “Knowing When” ด้วยจึงจะสมบูรณ์

มีการกล่าวกันว่าในการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อให้ประสบความสำเร็จต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 4 ประการ ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องให้ค่านิยมสิ่งที่เรียกว่า “Staff Development” ให้เป็นกระบวนการเรียนรู้
- (2) บทบาทของผู้นำในระดับสถานศึกษา
- (3) วัฒนธรรมองค์กรในระดับสถานศึกษา
- (4) บทบาทขององค์กรภายนอกสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรในพื้นที่หรือในภูมิภาค

ในกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูนี้มีข้อแนะนำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนยอมรับว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นทั้งเรื่องของปัจเจกบุคคลและเป็นทั้งเรื่องขององค์กรที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ในกระบวนการนี้เราอาจต้องคิดการใหญ่ แต่เมื่อตอนเริ่มลงมือทำ เราอาจเริ่มเล็กๆ ได้ และควรทำงานเป็นทีมเพื่อจะได้สนับสนุนซึ่งกันและกัน ที่สำคัญในกระบวนการพัฒนาทั้งหมดต้องมีช่องทางให้มีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

ฐานะของครูนั้นมีหลากหลาย แปรเปลี่ยนไปตามยุคสมัยและความต้องการของระบบการศึกษา อย่างไรก็ตาม เราอาจสรุปอย่างหยาบๆ ได้ว่าไม่ว่ายุคสมัยใดครูอาจทำหน้าที่ในสี่บทบาทหลักนี้ คือ

- (1) ครูในฐานะที่เรียกว่า Clinician
- (2) ครูในฐานะที่เรียกว่า Researcher
- (3) ครูในฐานะที่เรียกว่า Educator
- (4) ครูในฐานะที่เรียกว่า Learner

เพราะฉะนั้น การพัฒนาวิชาชีพครู ประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นสำคัญที่ผมอยากให้ทุกท่านได้พิจารณาอย่างจริงจัง

4. การพัฒนาวิชาชีพการสอนภาษาอังกฤษ

การพัฒนาวิชาชีพการสอนภาษาอังกฤษ พอจะพูดเป็นภาษาอังกฤษอย่างหลวมๆ ได้ว่า The Development of English Teaching Profession ซึ่งหมายรวมถึงการพัฒนาหลักคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ การพัฒนาผู้สอน การพัฒนาวิธีการเรียนรู้ การพัฒนาอุปกรณ์การเรียนการสอน และพัฒนาระบบการวัดและประเมินผล เป็นต้น ซึ่งทุกองค์ประกอบมีความสำคัญทั้งสิ้น แต่ในบรรดาองค์ประกอบเหล่านี้ คุณภาพของผู้สอนมีความสำคัญเป็นอันดับต้น เพราะหากคุณภาพของผู้สอนไม่ได้มาตรฐานเสียแล้ว แม้องค์ประกอบอื่นๆ จะได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐานดีอย่างไร การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศก็ได้ผลน้อย

ถ้าพิจารณาจากแนวความคิดของ พณ หลี หลานชิง ก็จะได้ชัดเจนว่า การพัฒนาวิชาชีพการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งในกรณีนี้คือภาษาอังกฤษ ผู้สอนมิใช่จะมีความรู้และทักษะทางภาษาต่างประเทศดีเลิศเท่านั้น แต่ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติที่จะช่วยเกื้อกูลให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นผู้ที่มีความสนใจ มีความขยัน มีการฝึกฝน มีความกล้า

มีความอดทนและมีความมั่นใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบหลักของความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศเราต้องยอมรับว่ามีครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวนมากที่มีความปรารถนาดีกับเด็กนักเรียนในการสอนภาษาอังกฤษ แต่ครูผู้สอนเหล่านี้จะโดยรู้ตัวหรือไม่ก็ตามกลายเป็นผู้ที่ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียนภาษาอังกฤษ หรือไม่ขยัน หรือไม่มีความกล้า และไม่มี ความอดทนในการเรียนภาษาอังกฤษ เราจึงเห็นได้ว่าเด็กจำนวนมาก ทักษะภาษาอังกฤษต่ำมาก ทั้งๆ ที่เรียนภาษาอังกฤษมาคนละหลายปี

ผมคิดว่าประเด็นเหล่านี้มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการที่ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะทางภาษาต่างประเทศอยู่ในขั้นดี ผมคิดถึงคำพูดของนักการศึกษาชาวอเมริกันที่ชื่อ John Holt ซึ่งกล่าวไว้ว่า “Everything I learn about teaching I learn from bad students” เพราะฉะนั้นขอให้พึงตระหนักว่า แม้นักเรียนของเราเป็นผู้ที่มีพื้นฐานทางภาษาต่างประเทศอ่อน แต่ครูผู้สอนก็สามารถเรียนรู้และสามารถพัฒนาวิชาชีพการสอนได้จากประสบการณ์การสอนนักเรียนที่เรียนอ่อน ดังที่ John Holt ได้กล่าวไว้นั่นเอง นอกจากนี้ควรพึงตระหนักว่า “To teach is to learn twice” ดังที่ Joseph Joubert ได้เคยกล่าวไว้ ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษก็เป็นการเรียนภาษาอังกฤษไปด้วยนั่นเอง และเป็นการเรียนซ้ำสองด้วย ซึ่งจะทำให้การพัฒนาวิชาชีพการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนดีขึ้น ผมคิดว่าการพัฒนาวิชาชีพการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษในกรณีนี้คงมีใช่เป็นการพัฒนาเฉพาะเรื่องเทคนิคด้านการสอนอย่างเดียว แต่ต้องเป็นการพัฒนาคุณภาพในภาพรวมของครูผู้สอน โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการคิดในเรื่องกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การพัฒนาเพียงด้านเทคนิคอย่างเดียวจะไม่ช่วยพัฒนาการศึกษาอันใด การพัฒนาเฉพาะวิชาชีพการสอน (Teaching Profession) ก็คงไม่สามารถพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทยได้ ฉะนั้น ดังคำกล่าวที่ว่า “Education is worth little if it teaches only how to make a living rather than how to make a life”

ท่านที่เคารพหลายครั้ง การพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทย มิได้อยู่ที่การเรียนภาษาต่างประเทศ หรือการเรียนรู้เนื้อหาสาระของวิทยาการสาขาต่างๆ เท่านั้น โลกของเราได้ทวีความสลับซับซ้อนมากขึ้น จนอาจจะกล่าวได้ว่า Everything

is related to everything else กล่าวคือ ไม่ว่าเราจับเรื่องอะไรขึ้นมาพิจารณา สิ่งนั้นจะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งอื่นๆ อีกมากมาย เพราะฉะนั้นการจัดการศึกษาที่แยกส่วนจะไม่ช่วยให้เราสามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาสิ่งที่ยากๆ ได้ การจัดการศึกษามีใช้การที่ครูผู้สอนแต่ละคนนำเอา “ดอกไม้” ที่ครูแต่ละคนมีมามอบให้แก่ นักเรียน เพราะดอกไม้หลากหลายชนิดหลากสีหลากกลิ่น แม้จะมีจำนวนมากอย่างไร แต่ถ้าเราไม่ช่วยให้นักเรียนสามารถนำเอาดอกไม้เหล่านั้นมาทำเป็นพวงมาลัยให้ได้ การมีดอกไม้หลากหลายชนิด หลากสี หลากกลิ่น ก็จะมีประโยชน์น้อย ด้วยเหตุ ดังนั้น ความสามารถของนักเรียนในการ “ร้อยพวงมาลัย” จึงเป็นทักษะที่ระบบการศึกษาของเราต้องทำให้ได้

อีกประการหนึ่ง ความสามารถในการแข่งขันของประเทศเราจะมีข้อจำกัดมาก ถ้าเรายังมีวิธีคิดแบบเดิม นั่นคือ การที่เราพัฒนาประเทศโดยการให้น้ำหนักกับการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกหรือเราเน้นงานด้านการบริการแบบเดิมๆ เพราะหนทางดังกล่าว เราไม่สามารถพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของประเทศได้มากนัก ทั้งนี้เพราะใน กระบวนการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกของเรา เราใช้วัตถุดิบจากต่างประเทศ เราใช้เทคโนโลยี จากต่างประเทศ เราใช้วิทยาการจากต่างประเทศ แม้เราจะมีสินค้าออกจำนวนมาก แต่สัดส่วนที่เราได้รับจริงมีไม่มากนัก และในสถานการณ์ที่เศรษฐกิจโลกหดตัวอย่าง ชนานใหญ่อย่างที่เป็นอยู่และมีแนวโน้มว่าจะเป็นเช่นนี้ไปอีกหลายปี ประเทศเราคง ต้องเผชิญกับปัญหามากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุดังนั้นในยุคนี้ หลายๆ ประเทศเริ่มเปลี่ยน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของตนโดยให้ความสำคัญกับสิ่งที่เรียกว่า Creative Economy หรือ Creative Industries มากขึ้นเรื่อยๆ สิ่งเหล่านี้ต้องการความคิด เชิงสร้างสรรค์และจินตนาการจึงจะเป็นไม่ได้ เพราะฉะนั้นการเรียนการสอนที่เน้น ด้านเทคนิคจะไม่ช่วยได้มากนัก ผมจึงใคร่เสนอให้ท่านที่เคารพทั้งหลายได้พิจารณาว่า แม้การสอนภาษาต่างประเทศหรือการสอนภาษาอังกฤษในกรณีนี้ เราก็ไม่ควรละทิ้ง ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีคิด และเรื่องของความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ การสอน ภาษาอังกฤษมิได้หมายเพียงการสอนทักษะทั้งสี่ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เท่านั้น แต่การสอนภาษาอังกฤษยังต้องช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรม และวิธีคิดของเจ้าของภาษาอย่างลึกซึ้งอีกด้วยการสอนภาษาจึงมิใช่การให้

“Information” แต่เป็นการให้สิ่งที่เรียกว่า “Communication” สองคำนี้มีความแตกต่างกันในสาระสำคัญมากทีเดียว เพราะ “Information is giving out” ในขณะที่ “Communication is getting through”

ผมหวังว่าสิ่งที่ผมพูดมาสั้นๆ ในวันนี้ จะเป็น Communication กับท่านที่เคารพทั้งหลาย

5. สรุป

ก่อนที่ผมจะยุติการแสดงทักษะของผม ผมใคร่ขออนุญาตเล่าให้ท่านที่เคารพทั้งหลายฟังอย่าง ย่อๆ ว่า ในสมัยที่ผมเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนบ้านนอกนั้น ที่โรงเรียนผมไม่มีครูสอนภาษาอังกฤษเลย ผมจึงต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับครูใหญ่ ซึ่งได้เข้าสอนบ้างไม่ได้เข้าสอนบ้าง เพราะฉะนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ่อนยวบยาบ แต่เมื่อผมอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (คือมัธยมปีที่ 3 ในปัจจุบัน) โรงเรียนบรรจุครูสอนภาษาอังกฤษมาคนหนึ่ง ผมชอบครูคนนี้มาก จึงทำให้ผมชอบเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่นั้นมา ผมคิดว่าคุณครูท่านนั้นท่านมิได้ให้ความรู้และทักษะทางภาษาผมมากนักด้วยมีเวลาไม่มากก่อนผมสำเร็จการศึกษา แต่ครูท่านนั้นได้ให้แรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผมมา หลังจากนั้นผมจึงมุ่งมั่นพยายามเรียนภาษาอังกฤษ และทำทุกอย่างดังที่ พณ. หลี หลานชิง ได้กล่าวไว้ ทำให้ผมมีโอกาสได้ไปศึกษาต่อต่างประเทศ ผมจึงใคร่ขอให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษทุกท่านทำหน้าที่ดังกล่าวของชาวจีนที่ว่า Teachers open the door, but you must enter by yourself.